

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010311
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010311.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša, v trestnej veci proti odsúdenému M. X., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom Q. č. XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 08.09.2022, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 02. júna.2022 sp. zn. 6Pp/28/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamieta, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 02. júna 2022 sp. zn. 6Pp/28/2022 bolo rozhodnuté nasledovne:

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený M. X., nar. XX.XX.XXXX, podmienčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 2T/42/2009 zo dňa 04.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra, sp. zn. 4To/13/2015 zo dňa 19.03.2015 v spojení s uznesením Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 2T/42/2009 zo dňa 19.11.2020.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Dodatočne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

„Proti tomuto uzneseniu podal intervenujúci prokurátor v zákonnej lehote sťažnosť, nakoľko nepovažuje materiálne podmienky podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody za splnené.

V zmysle § 66 odsek 1 Trestného zákona alinea prvá sa pre splnenie materiálnych podmienok podmienenečného prepustenia vyžaduje, aby odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a že možno od neho očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, a v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné dôsledne prihliadať na všetky poznatky o osobe odsúdeného vyplývajúce z jeho predchádzajúceho života, a teda aj na osobnostné charakterové vlastnosti odsúdeného.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený M. X. bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný, pričom dňa 11.09.2019 bol podmiennečne prepustený Okresným súdom Prešov sp.zn. 33Pp/21/2019 so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky.

Z hodnotenia ústavu okrem iného vyplýva, že postoj odsúdeného k páchanej trestnej činnosti je nekritický. Resocializačná prognóza u odsúdeného je hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti a ústav neodporúča jeho podmiennečné prepustenie.

Z pohľadu predchádzajúcich odsúdení, s poukazom aj na viackrát uložený trest odňatia slobody, mal možnosť odsúdený M. X. preukázať zmenu svojho správania, avšak túto nevyužil. Vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného možno ustáliť, že tento má tendenciu páchať trestnú činnosť. Jeho trestná minulosť je rôznorodá, pričom sa už v minulosti v skúšobnej dobe neosvedčil. Mám za to, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k odsúdenému M. X. má do popredia vystupovať represívna zložka trestu, nakoľko u odsúdeného dochádza k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, a to najmä pokiaľ ide o majetkovú trestnú činnosť.

Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Materiálnu podmienku spočívajúcu v možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení.

S poukazom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín spisová značka 6Pp/28/2022 zo dňa 02.06.2022 zrušil a uložil Okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Odsúdený sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť aj za osoby oprávnené podať sťažnosť v jeho mene. K sťažnosti prokurátora sa odsúdený nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia.

V rámci preskúmania správnosti samotného výroku napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pokiaľ ide vecnú stránku posudzovania splnenia zákonných podmienok pre podmienčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienčne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o posúdenie otázky, či odsúdený v prejednávanom prípade spĺňa zákonné podmienky pre jeho podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, okresný súd dospel k záveru, že odsúdený vykonal ustanovením § 66 ods. 1 Tr. zák. požadovanú časť trestu odňatia slobody, počas doterajšieho výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a splnil aj tretiu zákonnú (materiálnu) podmienku, keďže podľa názoru okresného súdu bola daná dostatočná záruka, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu. Vo vzťahu k formálnym podmienkam podmienčného prepustenia treba uviesť, že odsúdený začal vykonávať trest odňatia slobody v tejto trestnej veci dňa 26.08.2021 a do výkonu trestu mu bol započítaný výkon väzby v trvaní 1 rok 5 mesiacov a 3 dní. Ku dňu vydania napadnutého uznesenia obvinený teda vykonal trest prevyšujúci zákonom predpísanú výmeru pre splnenie podmienok podmienčného prepustenia.

Pokiaľ ide o materiálnu podmienku spočívajúcu v preukázaní polepšenia odsúdeného, krajský súd poukazuje na to, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia sa náležite vysporiadal so zistenými skutočnosťami, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmienčné prepustenie. Krajský súd konštatuje, že uvedené skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Možno súhlasiť s názorom okresného súdu, že porušenia interných noriem počas výkonu väzby sú podstatne staršieho dáta.

Zostávajúce jedno porušenie interných predpisov vo výkone trestu aj krajský súd hodnotí ako menej závažné, o čom svedčí, že nebolo ani disciplinárne riešené. Vo vzťahu k plneniu si povinností a k správaniu sa odsúdeného vo výkon trestu z hodnotenia ústavu nevyplývajú žiadne iné negatívne poznatky. Správnosť skutkových záverov a hodnotiacich úvah v tomto ohľade pritom nenapáda ani prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti.

Pokiaľ ide o splnenie ostatnej materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že okresný súd neopomenul sa zaoberať aj skutočnosťami svedčiacimi v neprospech odsúdeného, na ktoré poukázal prokurátor v dôvodoch svojej sťažnosti a uviedol, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa názoru krajského súdu úvahy okresného súdu vychádzajú z individuálnych okolností tohto prejednávaneho prípadu. Krajský súd už len na potvrdenie správnosti úvah okresného súdu zdôrazňuje, že trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z ktorého výkonu bol napadnutým rozhodnutím neprávoplatne podmiennečne prepustený, bola spáchaná ešte pred prvým výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Preto je nepochybné, že pred spáchaním trestných činov, pre ktoré je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, nebolo na odsúdeného pôsobené výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súčasne od roku 2019, kedy po preukázaní splnenia zákonných podmienok podľa § 66 Trestného zákona, bol podmiennečne prepustený z výkonu iného nepodmienečného trestu odňatia slobody, sa odsúdený nedopustil žiadneho ďalšieho trestného činu. Z obsahu spisového materiálu bolo pritom zistené, že posledný trestný čin spáchal 13.07.2015. S prihliadnutím na preukázané polepšenie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.